

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1852

гр. София, 01.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **2020** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „БУЛРАТ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. И., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2017-0131707/16.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – паркинг, находящ се в [населено място],[жк], пред блок 4, стопанисван от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. В жалбата е обективизирано и искане за отмяна на разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение на ЗПАМ.

Изложени са съображения, че разпореждането е необосновано и незаконосъобразно, тъй като не е налице някое от основанията, предвидени в чл. 60, ал. 1 АПК. Сочи се, че в оспорения акт не са съдържат конкретни фактически основания в мотивите обосноваващи допуснатото предварително изпълнение. Оспорват се доводите в акта за наличие на негативни последици за фиска, обосновани с описаната покупка от 4 лева, което е довело до вреда за бюджета и до отклонение от данъчно облагане. Твърди се, че във връзка с издадения на дружеството АУАН от 06.02.2023 г. е подадено възражение от 13.02.2023 г., в което е направено предложение за сключване на споразумение по чл. 58г, ал. 1 ЗАНН. Предложението е входирано и в деловодството на НАП на 16.02.2023 г., като към него е приложен банков документ за платена санкция в размер на 350 лева, което е предпоставка да не бъде запечатван обекта по арг. от чл. 187, ал. 4 ЗДДС. Независимо от това на дружеството е издадена ЗПАМ, като липсва сключено Споразумение, което съставлява грубо погазване на законовите права на „Булрат“ ЕООД. Иска се отмяна на допуснатото предварително изпълнение до окончателното решаване на спора по същество.

Ответникът - Началник отдел "Оперативни дейности - С." в главна дирекция

"Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез процесуалния му представител юрк. И., в съпроводителното писмо, с което е изпратил административната преписка в съда, е изразил становище за неоснователност на жалбата и на искането за отмяна на допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата срещу разпореждането за предварително изпълнение на ПАМ е подадена от легитимирано лице, пред компетентния съд и в тридневния срок по чл. 60, ал. 5 АПК, тъй като заповедта е била връчена на 27.02.2023 г. (видно от направеното върху същата отбелязване). Предвид изложеното, съдът намира, че същата е допустима и подлежи на разглеждане по реда на чл. 60, ал. 6 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2017-0131707/16.02.2023 г., началникът отдел "Оперативни дейности – С.", в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 187, ал. 1 от ЗДДС е наложил на „БУЛРАТ“ ЕООД, ЕИК – [ЕИК], принудителна административна мярка (ПАМ), запечатване на търговски обект - паркинг, находящ се в [населено място],[жк], пред блок 4, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. В заповедта е включено и разпореждане за предварително изпълнение на принудителната административна мярка с мотиви, че е налице втората предпоставка на чл. 60, ал. 1 от АПК. Посочено е, че с извършеното нарушение се е стигнало до отклонение от данъчно облагане чрез конкретно неиздаване на ФКБ за извършваните продажби, пречатващо възможността за проследяване на оборота. Това е наложило да бъдат предприети мерки за защита на фиска, като се предотврати веднага възможността неотразяването на продажби чрез неиздаване на ФКБ да се превърне в системно нарушение, а също така и да се коригира неговото поведение към спазване на отчетността и начисляването на дължимите данъци върху реализирани обороти. Отбелязано е също така, че налагането на ПАМ има преустановителен и превантивен характер и цели именно предотвратяване укриването на приходи и отклонение от данъчно облагане, а отлагането ѝ във времето би попречило за постигането на посочените цели. Охраняването на държавния бюджет безспорно обосновава наличието на хипотезата за защита на особено важен държавен интерес, изразяваща се в гарантиране и осигуряване на постъпленията в него чрез спазване на фискалната дисциплина.

Съгласно чл. 188 ЗДДС, принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС (запечатване на обект със съпътстващата забрана за достъп до него) подлежи на предварително изпълнение при условията на АПК. Тълкуването на чл. 188 ЗДДС в контекста на визираното изискване за спазване условията на АПК обуславя извод, че предварителното изпълнение на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС се допуска не по силата на закона, а по разпореждане на административния орган при наличие на някое от основанията по чл. 60, ал. 1 АПК. Тъй като с тази норма е предвидено изключение от принципа, че на изпълнение подлежат влезлите в сила индивидуални административни актове, то във всеки конкретен случай административният орган, допускайки предварителното изпълнение, следва да конкретизира материалноправните предпоставки, обусловили крайното му решение за това.

Следователно актът, с който се постановява предварително изпълнение на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС трябва да съдържа мотиви, указващи на конкретните фактически основания, обуславящи наличието на една или няколко от изброените хипотези в чл. 60, ал. 1 АПК, а именно: осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси, опасност от осуетяването или сериозното затрудняване на изпълнението на акта или съществуваща реална възможност за настъпването на значителна или трудно поправима вреда от закъснението на изпълнението.

При наличието на такова разпореждане направено от административния орган съдът може да упражни контрол за неговата законосъобразност и да постанови спиране на изпълнението на административния акт, като по този начин осигури защита на лицата, подали жалба или протест. Спирането на изпълнението зависи от преценката дали са налице основанията за допускане на предварително изпълнение, както и от това дали с допуснатото предварително изпълнение ще се изпълнят целите на разпоредбата и дали няма да се увреди интерес на жалбоподателя, противопоставим по степен на важност на защитените с нормата на чл. 60 от АПК интереси.

В конкретната хипотеза, разпореждането по чл. 60, ал. 1 АПК е незаконосъобразно – не е мотивирано съгласно нормата на чл. 60, ал. 2 от АПК, чл. 59, ал. 1 АПК; не съдържа фактически основания по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за допуснатото с него предварително изпълнение. Вярно е че, преценка за допускане на предварително изпълнение е на органа, който издава заповедта за налагане на ПАМ, но и при всяка приложена мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът по чл. 186, ал. 3 ЗДДС трябва да реши дали да обезпечи преди влизането ѝ в сила предварителното и изпълнение, което предполага анализ на фактическите основания и мотивиране на акта.

В случая в частта, разпореждаща предварителното изпълнение на наложената ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС като мотив е посочено, че разпореждането е издадено с цел защита на особено важни държавни интереси - интересът на държавния бюджет. Макар и обширни, изложените в заповедта мотиви относно нуждата от допускане на предварително изпълнение на заповедта почиват на предположения, а не на реално установени факти. Твърдените вреди за бюджета не са конкретизирани по своя размер, а в същото време при запечатването на обекта цялата дейност на търговеца ще бъде преустановена. Още повече, че с оглед тежестта на доказване в производството по чл. 60 АПК, която е за издателя на акта, следва визираните в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК предпоставки да бъдат индивидуализирани за всеки конкретен случай.

Не може да се приеме за надлежно мотивиране и факта, че за да допусне предварително изпълнение, административният орган счита, че то ще гарантира защита на значим държавен интерес, когато на практика се твърди неиздаване на касов бон за сумата от 4 лв. Очевидна е диспропорцията между твърдяното нарушение - неиздаване на касов бон за сумата от 4 лева и "предварително изпълнение" на наложената мярка "запечатване на обект". За съда не става ясно как ще бъде предпазен фикса, при положение, че по този начин се блокират изобщо всякакви постъпления за дружеството.

Неподкрепено с доказателства е и твърдението в акта за извършено и друго идентично нарушение, но на друг обект стопанисван от жалбоподателя.

В случая допуснатото предварително изпълнение съдът счита и за закъсняло, предвид изтеклия времеви срок между датата на установяване на нарушението- 31.01.2023 г. и датата на издаване на ЗПАМ - 16.02.2023 г., което води до извод, че не са налице

важни държавни интереси, чиято защита да изисква предварително изпълнение.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение на заповед за налагане на принудителна административна мярка принудителна административна мярка № ФК-С2017-0131707/16.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Воден от горното и на основание чл. 60, ал. 6 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ разпореждане за допуснато предварително изпълнение на заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2017-0131707/16.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – паркинг, находящ се в [населено място],[жк], пред блок 4, стопанисван от „БУЛРАТ“ ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни. Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: